

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
DELEGATURA WE WROCŁAWIU**

50-413 Wrocław, ul. Walońska 3-5
tel.(071)344 65 87, (071)34 05 920, fax (071)34 05 922
e-mail: wroclaw@uokik.gov.pl

RWR 61-1/07/KS

Wrocław, 27 kwietnia 2007 r.

DECYZJA RWR 11/2007

Na podstawie art. 131 ust. 1 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. *o ochronie konkurencji i konsumentów* (Dz. U. z 2007 r., Nr 50, poz. 331) i art. 23c ust. 1 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. *o ochronie konkurencji i konsumentów* (tekst jednolity: Dz. U. z 2005 r. Nr 244, poz. 2080 ze zm.) oraz stosownie do art. 28 ust. 6 tej ustawy i § 6 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 19 lutego 2002 r. *w sprawie określenia właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów* (Dz. U. z 2002 r. Nr 18, poz. 172 ze zm.), po przeprowadzeniu z urzędu postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów,

- działając w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

uznaje się za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów działanie przedsiębiorcy **Wektor Sp. z o.o.** z siedzibą w Żaganiu przy ul. Jana Pawła II 19, polegającą na umieszczeniu we wzorcu umownym pn. „Regulamin do umowy Abonenckiej” następujących zapisów:

- pkt 10 „*Za okres odłączenia przyłącza od sieci Abonentowi nie przysługuje zwrot ani zmniejszenie opłaty abonamentowej*”;
- pkt 17 „*Zmiana opłaty abonamentowej nie stanowi zmiany umowy*”;
- pkt 39 „*Odszkodowanie określone w pkt 38 regulaminu nie przysługuje Abonentowi, w przypadku gdy całkowity zanik lub pogorszenie jakości sygnału programów nastąpiło z przyczyn niezależnych od Operatora tj. w szczególności spowodowanych: -wylączeniami lub pogorszeniem emisji programów przez nadawców, - pogorszeniem warunków propagacji sygnałów pomiędzy nadajnikiem nadawcy, a urządzeniami odbiorczymi Operatora, - okresowymi wylączeniami energii elektrycznej przez dostawców energii elektrycznej.*”

stanowiących klauzule wpisane do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone, o którym mowa w art. 479⁴⁵ *Kodeksu postępowania cywilnego*, co stanowi naruszenie art. 23a ust. 1 i 2 ustawy *o ochronie konkurencji i konsumentów* i **nakazuje się zaniechanie jej stosowania.**

UZASADNIENIE

W związku z napływającymi do wrocławskiej Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów informacjami od konsumentów dotyczącymi działalności przedsiębiorcy Wektor Sp. z o.o. z Żagania [zw. dalej Wektor] i świadczącego usługi w

zakresie dostaw sygnału telewizji kablowej odbiorcom indywidualnym, Prezes Urzędu przeprowadził postępowanie wyjaśniające w wyniku którego wstępnie ustalił, iż działalność Wektor może odbywać się z naruszeniem przepisów prawa uzasadniającym wszczęcie postępowania w sprawie zakazu stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów.

(dowód: karta 2, 11 i 12 akt RWR 402-30/06/KS)

W związku z tym - Postanowieniem nr 40/2007 z dnia 15 lutego 2007 r. - Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów [zw. dalej Prezesem Urzędu], wszczął z urzędu postępowanie w sprawie podejrzenia stosowania przez przedsiębiorcę Wektor Sp. z o.o. z siedzibą w Żaganiu praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów, o której stanowi art. 23a ust. 1 i 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. *o ochronie konkurencji i konsumentów* (tekst jednolity: Dz. U. z 2005 r. Nr 244, poz. 2080 ze zm.) [zw. dalej ustawą *o ochronie (...)*] polegającej na umieszczeniu w punktach 10, 17 i 39 wzorca umownego pn. „Regulamin do umowy Abonenckiej” [zw. dalej Regulaminem] zapisów, które są wpisane do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone, o którym stanowi art. 479⁴⁵ *Kodeksu postępowania cywilnego*.

(dowód: karta 1)

Ponadto – zgodnie z punktem 2. Postanowienia nr 40/2007 – Prezes Urzędu zaliczył w poczet dowodów wypis KRS przedsiębiorcy oraz wzorzec umowy pn. „Regulamin do umowy Abonenckiej”, uzyskane w trakcie wymienionego wyżej postępowania wyjaśniającego (nr sygn. RWR 402-30/06/KS).

(dowód: karta 1)

2. W trakcie postępowania Wektor - w piśmie z dnia 28 marca 2007 r. - poinformował o tym, iż zlecił opracowanie nowych wzorców umownych do stosowania w zakresie świadczonych przez spółkę usług oraz załączył opracowane dokumenty. Według oświadczenia przedsiębiorcy – nowy regulamin umowy zostanie wprowadzony w życie najpóźniej z dniem 30 kwietnia 2007 r.

(dowód: karta 9)

Prezes Urzędu ustalił następujący stan faktyczny:

1. Uczestnik postępowania:

–Wektor Sp. z o.o. jest przedsiębiorcą wpisanym do Krajowego Rejestru Sądowego pod nr 0000123913 (rejestracji dokonano dnia 23 lipca 2002 r.)

Wymieniony przedsiębiorca prowadzi działalność gospodarczą pod nazwą „Wektor Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” z siedzibą w Żaganiu a przedmiotem tej działalności jest m.in. świadczenie usług w zakresie dostarczania sygnału w sieci telewizji kablowej, w ramach której zawiera umowy z indywidualnymi klientami na usługę dostępu do sygnału telewizji kablowej.

(dowód: karta 15)

2. Począwszy od dnia 8 września 2003 r. w związku z prowadzoną działalnością w wyżej wymienionym zakresie Wektor wprowadził do obrotu wzorzec umowy (i stosuje go nadal) pn. „Regulamin do umowy Abonenckiej”, który zawiera m.in. następujące zapisy:

- pkt 10 „*Za okres odłączenia przyłącza od sieci Abonentowi nie przysługuje zwrot ani zmniejszenie opłaty abonamentowej*”;
- pkt 17 „*Zmiana opłaty abonamentowej nie stanowi zmiany umowy*”;
- pkt 39 „*Odszkodowanie określone w pkt 38 regulaminu nie przysługuje Abonentowi, w przypadku gdy całkowity zanik lub pogorszenie jakości sygnału*”

programów nastąpiło z przyczyn niezależnych od Operatora tj. w szczególności spowodowanych: -wylączeniami lub pogorszeniem emisji programów przez nadawców, - pogorszeniem warunków propagacji sygnałów pomiędzy nadajnikiem nadawcy, a urządzeniami odbiorczymi Operatora, - okresowymi wylączeniami energii elektrycznej przez dostawców energii elektrycznej.”

(dowód: karta 19)

3. W Rejestrze postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone zamieszczono następujące klauzule:

- nr 422 o treści: *„W przypadku nie uregulowania należności abonamentowych w terminie Operator zastrzega sobie prawo do odłączenia usługi DDI Abonentowi do czasu uregulowania zaległych należności bez zaprzestania naliczania należności bieżących”* - wyrok Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 16 lutego 2005 r. sygn. akt XVII AmC 40/04;
- nr 400 o treści: *„Zmiana opłaty nie powoduje konieczności zmiany umowy”* - wyrok SOKiK z dnia z dnia 19 stycznia 2005 r. sygn. akt XVII AmC 2/04;
- nr 680 o treści: *„PTK nie ponosi odpowiedzialności za zakłócenia w odbiorze programów telewizyjnych i radiowych rozprowadzanych w sieci telewizji kablowej wynikające z przyczyn niezależnych od PTK, a w szczególności występujących poza siecią”* - wyrok SOKiK z dnia 23 lutego 2005 r. sygn. Akt XVII AmC 3/04.

Mając na uwadze zebrany materiał dowodowy, Prezes Urzędu zważył:

Podstawą do rozstrzygnięcia sprawy w oparciu o przepisy ustawy *o ochronie (...)* jest uprzednie zbadanie przez Prezesa Urzędu, czy w danej sprawie zagrożony został interes publicznoprawny. Stwierdzenie, że to nastąpiło pozwala na realizację celu tej ustawy, wskazanego w art. 1 ust. 1, którym jest: określenie warunków rozwoju i ochrony konkurencji oraz zasad podejmowanej w interesie publicznoprawnym ochrony interesów przedsiębiorców i konsumentów. Zdaniem Prezesa Urzędu rozpatrywana sprawa ma charakter publicznoprawny, albowiem wiąże się z ochroną interesu wszystkich konsumentów, którzy są lub będą abonentami Wektor. Interes publicznoprawny przejawia się także w postaci zbiorowego interesu konsumentów. Innymi słowy - naruszenie zbiorowego interesu konsumentów jest jednocześnie naruszeniem interesu publicznoprawnego. Zatem uzasadnione było w niniejszej sprawie podjęcie przez Prezesa Urzędu działań przewidzianych w ustawie *o ochronie (...)*.

Art. 23a ust. 1 zd. 1 ustawy *o ochronie (...)* wskazuje, że *„przez praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów rozumie się godzące w nie **bezpprawne** działanie przedsiębiorcy”*, natomiast art. 23a ust. 2 tej ustawy stanowi między innymi, iż *„za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów uważa się w szczególności (...) stosowanie postanowień wzorców umów, które zostały wpisane do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone o którym mowa w art. 479⁴⁵ Kodeksu postępowania cywilnego”*.

Do stwierdzenia praktyki o której mowa art. 23a ustawy *o ochronie (...)* konieczne jest wykazanie, że spełnione zostały łącznie następujące przesłanki:

- bezprawność działań przedsiębiorcy, poprzez stosowanie postanowień wzorców umów, które zostały wpisane do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone,
- godzenie tymi działaniami w zbiorowy interes konsumentów.

Zbiorowe interesy konsumentów podlegają ochronie przed działaniami przedsiębiorców, które są sprzeczne z prawem, tj. przepisami określonych aktów prawnych oraz zasadami współżycia społecznego i dobrymi obyczajami.

Jak wspomniano wyżej, zgodnie z art. 23a ust. 2 ustawy *o ochronie (...)*, za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów uważa się w szczególności stosowanie postanowień wzorców umów, które zostały wpisane do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone, o którym mowa w art. 479⁴⁵ *Kodeksu postępowania cywilnego*.

Należy w tym miejscu wskazać, iż wzorce umowne wykorzystywane przy zawieraniu umów z konsumentami mogą być poddane kontroli abstrakcyjnej. Kontroli abstrakcyjnej wzorca jako takiego (art. 479³⁶ – 479⁴⁵ *k.p.c.*) dokonuje się niezależnie od tego, czy wzorzec był, czy też nie był zastosowany w konkretnej umowie. Kontrola taka obejmuje klauzule pojedyncze lub zbiorowe (cały wzorzec lub jego fragment). Oceny postanowień w wypadku kontroli abstrakcyjnej dokonuje Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów i wyłącznie do kompetencji tego Sądu należy uznanie postanowień wzorców umownych za niedozwolone. Art. 479⁴³ *k.p.c.* rozszerza prawomocność wyroku wydanego w sprawie o uznanie postanowień wzorca umowy za niedozwolone na osoby trzecie. Skutek tzw. prawomocności rozszerzonej następuje od chwili wpisania wzorca umowy do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone, prowadzonego przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, o którym mowa w art. 479⁴⁵ § 2 *k.p.c.* Konsekwencją umieszczenia postanowienia umownego w w/w rejestrze jest to, że posłużenie się nim będzie miało skutek wprowadzenia do umowy **elementu bezwzględnie przez prawo zakazanego**. Wpis do rejestru niedozwolonych postanowień umownych oznacza, że od tego momentu stosowanie takiej klauzuli jest zakazane we wszystkich wzorcach umownych. Powyższe stanowisko Prezesa Urzędu zgodne jest z orzecznictwem Sądu Najwyższego, który w uchwale z dnia 13 lipca 2006 r. (sygn. akt III SZP 3/06) stwierdził, iż „(...) *stosowanie postanowień wzorców umów o treści tożsamej z treścią postanowień uznanych za niedozwolone prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów i wpisanych do rejestru o którym mowa w art. 479⁴⁵ § 2 k.p.c., może być uznane w stosunku do innego przedsiębiorcy za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów (...)*”. W uzasadnieniu do powyższej uchwały Sąd uznał m.in., że „(...) *praktyka naruszająca zbiorowe interesy konsumentów art. 23a u.ok.ik. obejmuje również przypadki wprowadzania jedynie zmian kosmetycznych polegających na przedstawieniu wyrazów lub zastąpieniu jednych wyrazów innymi, jeżeli tylko wykładnia postanowienia pozwoli stwierdzić, że jego treść mieści się w hipotezie zakazanej klauzuli. Stosowanie klauzuli o zbliżonej treści do klauzuli wpisanej do rejestru godzi przecież tak samo w interesy konsumentów, jak stosowanie klauzuli identycznej, co wpisana do rejestru (...). Przyjęta powyżej rozszerzająca wykładnia art. 23a u.ok.ik. znajduje również uzasadnienie w dyrektywach 93/13 oraz 98/27 a także orzecznictwie ETS dotyczącym zasady efektywności (...)*”.

Nie jest zatem konieczna dokładna, literalna identyczność klauzuli wpisanej do rejestru i klauzuli z nią porównywanej i stąd niedozwolone będą także takie postanowienia umów, które mieszczą się w „hipotezie” klauzuli wpisanej do rejestru, której treść zostanie ustalona w oparciu o dokonaną jej wykładnię.

Przedmiotem niniejszego postępowania jest wykazanie, że zakwestionowane przez Prezesa Urzędu zapisy w punktach 10, 19 i 39 wzorca umownego pn. „Regulamin do Umowy Abonenckiej” stosowanego przy zawieraniu umów z konsumentami korzystającymi z usług Wektor o treści:

- pkt 10 „Za okres odłączenia przyłącza od sieci Abonentowi nie przysługuje zwrot ani zmniejszenie opłaty abonamentowej”;
- pkt 17 „Zmiana opłaty abonamentowej nie stanowi zmiany umowy”;
- pkt 39 „Odszkodowanie określone w pkt 38 regulaminu nie przysługuje Abonentowi, w przypadku gdy całkowity zanik lub pogorszenie jakości sygnału programów nastąpiło z przyczyn niezależnych od Operatora tj. w szczególności spowodowanych: -wylączeniami lub pogorszeniem emisji programów przez nadawców, - pogorszeniem warunków propagacji sygnałów pomiędzy nadajnikiem nadawcy, a urządzeniami odbiorczymi Operatora, - okresowymi wylączeniami energii elektrycznej przez dostawców energii elektrycznej.”,

są tożsame z treścią postanowień uznanych za niedozwolone prawomocnym wyrokiem Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów i wpisanych do Rejestru, o którym mowa w art. 479⁴⁵ Kodeksu postępowania cywilnego tj.:

- „W przypadku nie uregulowania należności abonamentowych w terminie Operator zastrzega sobie prawo do odłączenia usługi DDI Abonentowi do czasu uregulowania zaległych należności bez zaprzestania naliczania należności bieżących” (nr 422 - wyrok Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 16 lutego 2005 r. sygn. akt XVII AmC 40/04);
- „Zmiana opłaty nie powoduje konieczności zmiany umowy” (nr 400 - wyrok SOKiK z dnia z dnia 19 stycznia 2005 r. sygn. akt XVII AmC 2/04);
- „PTK nie ponosi odpowiedzialności za zakłócenia w odbiorze programów telewizyjnych i radiowych rozprowadzanych w sieci telewizji kablowej wynikające z przyczyn niezależnych od PTK, a w szczególności występujących poza siecią” (nr 680 - wyrok SOKiK z dnia 23 lutego 2005 r. sygn. Akt XVII AmC 3/04).

W wyroku z dnia 16 lutego 2005 r. (sygn. akt XVII Amc 40/04) Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów uznał za niedozwolone postanowienie umowne zapis, który następnie został wpisany pod nr 422 do Rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone. Zgodnie z treścią zakwestionowanego przez Sąd postanowienia umownego, konsument obowiązany był ponosić opłaty za abonament w przypadku, gdy pozostawał odłączony od sygnału telewizji kablowej, czyli nie otrzymywał świadczenia wzajemnego ponosząc koszty jak za należyte wykonanie umowy. Taka treść stanowi niedozwolony zapis umowny wymieniony w art. 385³ pkt 2 *k.c.*, wyłączający lub istotnie ograniczający odpowiedzialność względem konsumenta za niewykonanie lub nienależyte wykonanie zobowiązania, a także wymieniony w art. 385³ pkt 17 *k.c.* nakładający na konsumenta, który nie wykonał zobowiązania lub odstąpił od umowy, obowiązek zapłaty rażąco wygórowanej kary umownej lub odstepnego. Punkt 10 Regulaminu również ustanawia, po stronie konsumenta, obowiązek zapłaty abonamentu za dostarczenie sygnału, w przypadku, gdy w rzeczywistości tego sygnału, a więc świadczenia wzajemnego, nie otrzymuje. Ponadto niewątpliwie, sankcja z punktu 10 wzorca umownego jest rażąco niewspółmierna do zaistniałej okoliczności, ponieważ konsument zostaje pozbawiony dostępu do sygnału telewizji kablowej i jednocześnie jest obowiązany wносить za niego opłaty.

Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów w wyroku z dnia 19 stycznia 2005 r. (sygn. akt XVII Amc 2/04) uznał za niedozwolone postanowienie umowne zapis, który następnie został wpisany pod poz. nr 400 do Rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone. Sąd podzielił wyrażone w pozwie zdanie Prezesa Urzędu, iż „*kwestionowana treść stanowi niedozwolony zapis umowny wymieniony w art. 385³ pkt 10, 19 i 20 k.c. Opłata za doprowadzenie sygnału (opłata abonencka) jest głównym świadczeniem konsumenta,*

stanowi ona essentialia negotii umowy. Przedmiotowy zapis dotyczy zmiany warunków umowy, o czym decyduje jednostronnie przedsiębiorca. W związku z tym, że umowa dotyczy stosunku umownego o charakterze ciągłym, powyższy zapis uniemożliwia konsumentowi jej wypowiedzenie na podstawie art. 384¹ k.c., ponadto w/w zapis przewiduje uprawnienie do jednostronnej zmiany istotnych warunków umowy (ceny) bez zagwarantowania prawa odstąpienia od umowy, a ponadto narusza dobre obyczaje takie jak: zaufanie stron umowy, poszanowanie prawa i rzetelność przedsiębiorcy, prowadząc do naruszenia interesów konsumentów poprzez utrudnianie lub uniemożliwienie wypowiedzenia umowy w przypadku jej zmiany.” Wykazująca jedynie kosmetyczne zmiany, polegające na zastępowaniu jednego wyrazu innym, treść pkt 17 Regulaminu Wektor również stanowi o tym, że zmiana opłaty abonamentowej nie stanowi zmiany umowy, co w konsekwencji nie wywołuje wspomnianych wyżej skutków w postaci możliwości odstąpienia od umowy po stronie konsumenta, a także uprawnia przedsiębiorcę do jednostronnej zmiany umowy.

Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów uznał w wyroku z dnia 23 lutego 2005 r. (sygn. akt XVII Amc 3/04) za niedozwolone postanowienie umowne zapis, który następnie został wpisany pod poz. nr 680 do Rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone. Sąd uznał, iż kwestionowane w pozwie *„postanowienie przyznaje operatorowi prawo do decydowania o tym gdzie leży przyczyna zakłócenia odbioru programów telewizyjnych i radiowych a co za tym idzie prawo do wyłączenia swojej odpowiedzialności za złą jakość programów udostępnianych abonentom. Kontrahent obowiązany jest do świadczenia usługi odpowiedniej jakości, przyznanie sobie prawa do określenia czy przyczyna leży po stronie operatora czy jest od niego niezależna, bez możliwości obiektywnego sprawdzenia przez abonenta tych okoliczności, narusza dobre obyczaje i interesy konsumenta, wypełniając tym samym przesłanki art. 385³ pkt 2 i pkt 9 kc.”* Również pkt 39 Regulaminu Wektor stanowi niedozwolony zapis umowy wymieniony w art. 385³ pkt 2 i 9 k.c. Treść umowy wskazuje, iż operator ponosi odpowiedzialność za niewykonanie lub nienależyte wykonanie zobowiązania jedynie na zasadzie winy, tymczasem operator może wykonywać zobowiązanie przy udziale osób trzecich zatem ponosi odpowiedzialność na zasadzie ryzyka. Określenie wzorca *„z przyczyn niezależnych od Operatora”*, zostało sprecyzowane jedynie przykładowo (zwrot *„w szczególności spowodowanych”*) dzięki czemu operator uzyskał uprawnienia do arbitralnego rozstrzygnięcia o swojej odpowiedzialności za niewykonanie lub nienależyte wykonanie zobowiązania. Wobec tego, zdaniem Prezesa Urzędu, powyższe stwierdzenie Sądu można odnieść w pełnym zakresie również do pkt 39 Regulaminu.

Zgodnie z powyższym wykazano, iż kwestionowane punkty Regulaminu mieszczą się w „hipotezach” wymienionych klauzul wpisanych do Rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone – treść pkt 10 w klauzuli z poz. 422, treść pkt 17 w klauzuli z poz. 400, natomiast treść pkt 39 w klauzuli z poz. 680.

Reasumując, w rozpatrywanej sprawie bezprawność działania Wektor w świetle art. 23a ust.1 ustawy *o ochronie (...)* polega na wprowadzeniu do obrotu zapisu umownego bezwzględnie przez prawo zakazanego, który znajduje się w rejestrze niedozwolonych postanowień umownych o którym stanowi art. 479⁴⁵ *Kodeksu postępowania cywilnego*.

Tak więc należy uznać, że została spełniona pierwsza z wymienionych wyżej przesłanek stwierdzenia praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów, tj. bezprawność działań przedsiębiorcy.

Analizując drugą przesłankę należy udowodnić, iż opisane wyżej bezprawne działania godzą w zbiorowy interes konsumentów.

Niewątpliwie naruszenie interesu konsumentów następuje wówczas, gdy przedsiębiorca działa sprzecznie z przepisami prawa, regulującymi prawa konsumentów, a także, gdy nie otrzymują oni od przedsiębiorcy pełnej informacji o swoich prawach i obowiązkach.

Zgodnie z art. 23a ustawy *o ochronie (...)* stosowanie postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone jest praktyką naruszającą zbiorowe interesy konsumentów. Skoro wykazano powyżej, iż kwestionowane pkt 10, 17 i 39 Regulaminu są tożsame z klauzulami wpisanymi do Rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone to posługiwanie się nimi w obrocie konsumenckim jest zakazane z mocy prawa i skutkuje godzeniem w zbiorowy interes konsumentów.

Mówiąc o „zbiorowym interesie konsumentów” należy zaznaczyć, iż ustawa *o ochronie (...)* nie podaje jego definicji, wskazując jednak w art. 23a ust. 1 zd. 2, że nie jest nim suma indywidualnych interesów konsumentów. O tym, czy naruszony został interes zbiorowy, nie zawsze przesądza kryterium ilościowe, ponieważ niekiedy jeden ujawniony przypadek naruszenia prawa konsumenta może być przejawem często lub nawet powszechnie stosowanej praktyki naruszającej interes zbiorowy.

W niniejszej sprawie bez wątpienia mamy do czynienia z naruszeniem praw licznej grupy konsumentów, wszystkich klientów korzystających z usług Wektor, jak i potencjalnych klientów, którzy mogą zawrzeć umowę na usługę dostępu do sieci telewizji kablowej.

Tak więc, w rozpatrywanym stanie faktycznym bezprawne zachowanie przedsiębiorcy nie dotyczy interesów poszczególnych osób, których sprawy mają charakter jednostkowy, indywidualny i nie dający się porównać z innymi, lecz mamy do czynienia z naruszeniami uprawnieniami określonego kręgu usługobiorców, których sytuacja jest identyczna i wspólna dla całej, licznej grupy obecnych i przyszłych kontrahentów Wektor.

Mając powyższe na względzie, należy uznać, iż opisane działania Wektor godzą w zbiorowy interes konsumentów, a tym samym została spełniona druga z wymienionych wyżej przesłanek do stwierdzenia praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów.

W związku ze spełnieniem obu przesłanek należało zachowanie wymienionego przedsiębiorcy uznać za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów, wskazaną w art. 23a ust. 1 i 2 ustawy *o ochronie (...)* i nakazać zaniechanie jej stosowania.

Z uwagi na to, iż w trakcie prowadzenia postępowania weszła w życie nowa ustawa *o ochronie konkurencji i konsumentów* z dnia 16 lutego 2007 r. zastosowanie znajduje art. 131 ust. 1 tejże ustawy, zgodnie z którym do postępowań wszczętych na podstawie ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. *o ochronie konkurencji i konsumentów* i niezakończonych do dnia wejścia w życie nowej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe. Wobec powyższego niniejsza decyzja zostaje wydana na podstawie przepisów ustawy *o ochronie konkurencji i konsumentów* z dnia 15 grudnia 2000 r.

Mając powyższe na uwadze, należało orzec jak w sentencji.

Stosownie do treści art. 78 ust 1 ustawy *o ochronie konkurencji i konsumentów*, w związku z art. 479²⁸ *k.p.c.*, od niniejszej decyzji przysługuje stronie odwołanie do Sądu

Okręgowego w Warszawie - Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w terminie dwutygodniowym od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów - Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów we Wrocławiu.

Z up. Prezesa UOKiK
Dyrektor Delegatury UOKiK we Wrocławiu
Zbigniew Jurczyk

Otrzymuje:

Wektor Sp. z o.o.
Ul. Jana Pawła II 19
68-100 Żagań